

Sygn. akt IV KZ 49/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **B. P.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 października 2020 r.

zażalenia skazanego,

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 10 lipca 2020 r., sygn. akt III Ka (...)

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt III Ka (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w R., na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. *a contrario* i art. 120 § 1 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., odmówił B. P. przywrócenia terminu do złożenia zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 listopada 2019 r., sygn. akt III Ka (...).

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany negując ustalenie Sądu Okręgowego, zgodnie z którym przekroczył on 7 dniowy termin do złożenia

zażalenia na postanowienie z dnia 11 lutego 2020 r. o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego i wskazał, że bezpodstawnie uznano przesłaną mu korespondencję za doręczoną, skoro z adnotacji znajdującej się na zwrotnym poświadczeniu nadania nie wynika kto konkretnie stwierdził, iż nastąpiła odmowa jej podpisu i przyjęcia. Skarżący wniósł o uwzględnienie zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 126 § 1 k.p.k. podstawowym warunkiem merytorycznym przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej przez stronę jest stwierdzenie, że do uchybienia terminu do dokonania tej czynności doszło z przyczyn od strony niezależnych. Nie ulega natomiast wątpliwości, że na wnioskującym o przywrócenie terminu ciąży obowiązek wykazania tego warunku, a więc przede wszystkim określenia przyczyny, z powodu której doszło do uchybienia terminu, a następnie wykazania, że przyczyna ta była niezależna od wnioskującego o przywrócenie terminu.

Analiza akt sprawy w kontekście wniesionego zażalenia nie prowadzi do wniosku, by w zakresie ustaleń niezbędnych do jej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy w R. popełnił jakiegokolwiek uchybienia, a co za tym idzie argumentację zawartą w zażaleniu należy uznać za chybioną.

Jak wynika z akt sprawy Sąd Okręgowy w R. postanowieniem z dnia 11 lutego 2020 r, sygn. akt III Ka (...), na podstawie art. 126 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k., odmówił B. P. przywrócenia terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w R. z dnia 28 listopada 2019 r. (k. 332). Postanowienie to zostało skazanemu przesłane na wskazany przez niego adres zamieszkania i jako nie podjęte w terminie zostało dwukrotnie awizowane, ostatni raz 4 marca 2020 r. (k. 340). Z informacji Noe SISP z dnia 18 marca 2020 r. wynikało, że ww. został w dniu upływu terminu do odbioru

korrespondencji, tj. 11 marca 2020 r. osadzony w Zakładzie Karnym w R. (k. 339). W takiej sytuacji, zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego III Wydziału Karnego Odwoławczego z dnia 20 marca 2020 r. odpis postanowienia przesłano B. P. na adres Zakładu Karnego w R. Jak wynika z adnotacji zawartej na zwrotnym poświadczeniu odbioru przesyłka nie została doręczona, gdyż nastąpiła „odmowa podpisu, przyjęcia”, co w dniu 30 marca 2020 r. odnotował na niej Referent Działu Ewidencji Zakładu Karnego w R. (k. 703v). Pismem z dnia 25 maja 2020 r., skazany został poinformowany przez Przewodniczącego III Wydziału Karnego Odwoławczego, że w związku z zaistniałą sytuacją, przesyłka przesłana do niego, zgodnie z treścią art. 136 k.p.k., została uznana za doręczoną w dniu 30 marca 2020 r. i od tej daty liczony jest termin do zaskarżenia postanowienia (k. 342). Skazany w dniu 5 czerwca 2020 r. (stempel na kopercie) złożył zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 11 lutego 2020 r. i wniósł o przywrócenie terminu do złożenia tego zażalenia (k. 345-349). Skarżący w uzasadnieniu wniosku zaprzeczał, aby faktycznie odmówił przyjęcia korespondencji z Sądu, podając w wątpliwość prawidłowość i rzetelność w tym zakresie czynności administracji Zakładu Karnego w R. Argumenty zażalenia w tym zakresie, w istocie powielające te, które są zawarte we wniosku o przywrócenie terminu, nie mogą być uznane za przekonujące. Nie sposób bowiem znaleźć realnych powodów, dla których ktokolwiek z administracji Zakładu Karnego miałby interes w tym, żeby dokonywać nieprawdziwych adnotacji na kierowanej do skazanego korespondencji, zwłaszcza że zapis o odmowie przyjęcia dotyczy tylko tej korespondencji, która jest przedmiotem niniejszego postępowania. Z zapisu tego wynika również bez wątpliwości, kto go dokonywał – na kopercie znajduje się zarówno oznaczenie osoby dokumenującej adnotacji, jak i jej podpis.

W konsekwencji należy stwierdzić, że uchybienie terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu odwoławczego nastąpiło z powodu zależnego od skazanego – wynikło bowiem z tego, że termin ekspirował z uwagi na fakt, że doszło do uznania pisma za doręczone w trybie art. 136 § 1 k.p.k., a więc na skutek odmowy przyjęcia pisma przez skazanego, a następnie braku jego zainteresowania

tą korespondencją przez kolejne siedem dni, kiedy mógłby w terminie złożyć zażalenie na kwestionowaną decyzję.

W tym stanie rzeczy nie ma podstaw, by stwierdzić niezasadność zaskarżonego postanowienia i dlatego orzeczono jak w sentencji.